

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Ilcsik Sándor ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, a dr. Kertész Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Kertész József Tamás ügyvéd) által képviselt II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, a Bitá-Petrik és Társai Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: ifj. dr. Petrik Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. február 10. napján meghozott, 8.P.632.046/2004/36. számú ítélete ellen az I. rendű felperes részéről 37., a II. rendű felperes részéről 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy a ... honlapján a Fővárosi Bíróság ... és ... számú ítéleteit, valamint a Fővárosi Ítéltábla ... számú rész-ítéletét úgy tette közzé, hogy azokban I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű felperesek nevét és lakcímét nyilvánosságra hozta, továbbá azzal, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság ... számú és a Fővárosi Bíróság ... számú ítéletét úgy tette közzé, hogy azokban I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű felperesek nevét nyilvánosságra hozta, megsértette a felperesek személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltja és arra kötelezi, hogy a közzétett ítéleteket azok jogsértő mivoltától 15 napon belül fossa meg oly módon, hogy a felperesek nevét és lakcímét azokból távolítsa el.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését tegye közzé a ... honlapon 18 hónap időtartamra.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A peres felek az első- és másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra személyenként 22.500-22.500 (huszonkettőezeröttszáz-huszonkettőezeröttszáz) forint kereseti és fellebbezési illetéket. Ezt meghaladó kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

...-én a alperes neve küldöttközgyűlést tartott. Ezt követően - napján - az alperes Etikai és Fegyelmi Bizottsága alakuló ülésén a küldöttközgyűlés előkészítésével kapcsolatban ... szám alatt a következő állásfoglalást fogadták el: „Az Etikai és Fegyelmi Bizottság megállapította, hogy a ...-i küldöttgyűlésen az egyenlő választási feltételek elvének biztosítását az elnökség megnehezítette, de a küldötteknek a küldöttgyűlésen tett megnyilatkozásai nyomán a tagság akaratát képviselő választási eredmény született. A bizottsági ülésen nem merült fel kétség a megválasztott tisztségviselők legitimitását illetően. Az Etikai és Fegyelmi Bizottság egyidejűleg kifejezi köszönetét a küldötteknek, hogy a kilenc órán át tartó küldöttgyűlésen végig biztosította a határozatképességet és a nehézségek ellenére is érvényre juttatták a tagság akaratát. A bizottság egyetért abban, hogy a volt elnök - egyben jelölt - eredményhirdetés előtt történt bejelentés és kimentés nélküli távozása a küldöttgyűlésről közvetve kifejezésre juttatta a küldöttekkel kapcsolatos lebecsülését, illetőleg annak látszatát keltette, sértő magatartást tanúsított.”

A felperesek 2003. augusztus 11-én benyújtott kereseti kérelmükben a alperes neve Etikai és Fegyelmi Bizottság ... számú állásfoglalása megsemmisítését és annak megállapítását kérték, hogy az állásfoglalásban foglaltakkal az alperes megsértette becsület és jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az állásfoglalás nem jogszabálysértő, abban a bizottság véleményét fogalmazta meg a küldöttközgyűlés előkészítéséről és lebonyolításáról.

Az elsőfokú bíróság a számú ítéletével az I. és II. rendű felperesnek határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmét, valamint az I. és II. rendű felperes személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása iránti kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az I. rendű felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 6.000 forint tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket, továbbá az I. és II. rendű felperest kötelezte, hogy együttesen rójanak le külön felhívásra 21.000 forint eljárási illetéket. A felperesek személyhez fűződő jogainak megsértése megállapítása iránti kereseti kérelme tekintetében megállapította, hogy az állásfoglalásban a bizottság tagjainak részéről véleménynyilvánítás történt, sem valótlan tény állítására, sem híresztelésére nem került sor, sem valós tény nem tüntettek fel hamis

színben. Álláspontja szerint a tagok véleménye összegződött abban a mondatban, amikor rögzítették, hogy a küldöttek lebecsülését jelenti, ha az elnök bejelentés és kimentés nélkül távozik. A jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a II. rendű alperes magatartását ugyanakkor pozitívan ítélték meg, tekintettel arra, hogy ő végig ottmaradt a küldöttgyűlésen és gratulált a megválasztott tisztségviselőknek. A jelenlevők az elnökség munkájáról ugyancsak véleményt nyilvánítottak, konkrét tényközlést nem rögzített a jegyzőkönyv. Mindezek alapján a felperesek által állított személyhez fűződő jogsértés nem állapítható meg, hiszen nem történt valótlan vagy hamis tényállítás. A jogsértő magatartás megállapíthatóságának hiányában a felperesek által kért jogkövetkezmények, így a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezés, a nyilvános elégtételadásra kötelezés, illetőleg a nem vagyoni kártérítés iránti igény megalapozatlan volt az I. rendű felperes részéről. Az állásfoglalás megtámadása körében azt vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy tekinthető-e az állásfoglalás a társadalmi szervezet valamely szerve által meghozott határozatnak vagy sem. Ennek vizsgálata alapján megállapította, hogy nincsen olyan határozat, amelyet a társadalmi szervezet vagy valamely szerve hozott, és amely az 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése szerint a tag részéről törvénysértés miatt megtámadható a bíróság előtt.

A felperesek fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéltábla számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva az alperes Etikai és Fegyelmi Bizottságának ... számú állásfoglalását, határozatát megsemmisítette. Ezt meghaladóan az I-II. rendű felperesek személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránti keresete vonatkozásában a perköltségre is kiterjedően az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 22.000 forint, a II. rendű felperesnek 10.000 forint fellebbezési eljárási költséget. Az I. rendű felperes további fellebbezési eljárási perköltségét 15.000 forintban, a II. rendű felperesét 10.000 forintban, az alperesét 15.000 forintban állapította meg.

A részítélet indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes Etikai és Fegyelmi Bizottságának ... számú állásfoglalása a társadalmi szerv határozatának minősül, amelyet a felperesek az 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése alapján megtámadhattak bíróság előtt. Megállapította azt is a másodfokú bíróság, hogy a megtámadott határozat törvénysértő. Törvénysértésként értékelendő a bírói gyakorlat, ha a keresettel támadott határozat társadalmi szervezet alapszabályát illetve az alapszabály rendelkezései alapján megalkotott egyéb belső szabályzatát, így az Etikai és Fegyelmi Bizottság ügyrendjét sérti. Ezért a bíróságnak azt kell

vizsgálnia, hogy a keresettel támadott határozat meghozatalánál a belső szabályzatban és jogszabályokban előírt rendelkezéseket betartották-e. Kifejtette, hogy az alperes Etikai és Fegyelmi Bizottsága hatáskörét túllépve járt el és hozott döntést a hatáskörébe nem tartozó kérdésben. Az alperes saját maga által meghatározott működési rendjét sértette, így az Etikai és Fegyelmi Bizottság eljárása a

-4-

keresettel támadott ... számú határozata törvénysértő, erre tekintettel azt megsemmisítette.

A személyiségi jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelem vonatkozásában azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben nem bírálható felül, mert a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget a személyiségi jogsérelemre alapított kereset vonatkozásában. A felpereseket terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy a Ptk. 76. § szerinti becsület megsértése illetve a 78. § szerinti jóhírnév sérelme megvalósult és az I. rendű felperesnek ezzel okozati összefüggésben nem vagyoni kára merült fel. Rámutatott, hogy a vélemény, értékítélet, bírálat a Ptk. 78. § értelmében a jóhírnevet nem sértheti tényállítás hiányában és az emberi méltóságot, becsületet pedig csak akkor, ha kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító. Mindenkor helye lehet a jogos bírálatnak, véleménynyilvánításnak, ha az megfelel a valóságnak, azonban az alpereseket terheli a bizonyítás abban a vonatkozásban, hogy a határozatban foglaltak ilyen tényeken alapulnak. Az elsőfokú ítélet megalapozatlanul állapította meg, hogy valótlán tény állítása, híresztelése nem történt. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása következtében a feleknek nem is volt lehetőségük esetleges további bizonyítási indítványuk előterjesztésére, ennek hiányában pedig a bizonyítás elmulasztásának következményével sem lehettek tisztában. A bíróságot terhelő tájékoztatási kötelezettség megsértése olyan lényeges eljárási szabálysértés, amelynek következtében a személyiségi jog megsértésére és jogkövetkezményei alkalmazására irányuló I. és II. rendű felperesi kereset és fellebbezés érdemben nem volt felülbíráható. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdésén keresztül alkalmazandó 213. § (2) bekezdése szerint részíteletet hozott, a személyiségi jogsértésen alapuló kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a Pp. 252. § (2) bekezdése értelmében, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy az új eljárásban tájékoztatni kell a feleket, mindenekelőtt az alperest, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján ő köteles bizonyítani, hogy a nyilvánosságra hozott és határozatnak minősülő állásfoglalásban tényként közölt „egyenlő választási feltételek elvének az elnökség részéről történt állítólagos „megnehezítése”, mint negatív értékítélet valós tényeken alapul. Hasonlóképpen a közvetve kifejezésre juttatott, küldöttekkel kapcsolatos lebecsülést milyen tények alapján állapította meg. Utalt a BH 2003/407. számú jogesetben kifejtett elvi

álláspontra, valamint a Legfelsőbb Bíróság Pfv.E.20.094/2004/2. számú határozatában rögzítettekre, miszerint a hírnévrontás sajátos esetben hallgatással, elhallgatással is bekövetkezhet, amennyiben ez a magatartás alkalmas a valóság meghamisítására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az állásfoglalásból arra is lehet következtetni, hogy az egyenlő választási feltételek elvének megnehezítése ellenére sikerült mégis az előző elnökség leváltása. A burkolt megfogalmazás egyértelműen nem mondta ki, de bizonyos háttérbeli negatívumokat sejtetni enged. Ezért a megismételt eljárásban az alperesnek bizonyítani kell ezen negatív értékítéletek valós voltát, ellenkező esetben a jogsérelem megállapítható a felperesek javára.

A megismételt eljárásban a felperesek kereseti kérelmüket az alábbiak szerint tartották fenn.

Az I. rendű felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a

Fővárosi Ítéletábra
2.Pf.20.424/2006/34.

-5-

...i Etikai és Fegyelmi Bizottság ülésén meghozott állásfoglalásban foglalt teljes terjedelmű szövegezéssel megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. Előadta, hogy az állásfoglalás az I. rendű felperesre, mint az elnökség tagjára vonatkozó kitélt tartalmazott. A jogkövetkezményként arra kérte kötelezni az alperest, hogy a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést tegye közzé az interneten saját honlapján, addig az időtartamig, amíg a jogsértő állásfoglalás az interneten olvasható volt. Ezen túlmenően 100.000 forint nem vagyoni kártérítés és a perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az I. rendű felperes keresetében annak megállapítását is kérte, hogy az alperes megsértette emberi méltóságát, amikor az interneten való közléssel az általa megjelölt polgári peres és büntetőeljárásban meghozott ítéleteket közzétette, amelyekben a felperes neve és lakcíme szerepelt. Jogkövetkezményként a jogsértés abbahagyására, vagyis arra kérte kötelezni az alperest, hogy haladéktalanul vegye le a honlapról ezeket az ítéleteket, továbbá kérte a bíróságot, hogy tiltsa el az alperest a jövőbeli jogsértéstől. A jogsértés miatt megfelelő nyilvánosság mellett, azaz az alperesi honlapon való közzététellel elégtétel adására is kérte kötelezni az alperest oly módon, hogy az ítélet rendelkező részét közölje, amelyet kért közzétetni az alperessel a ... című napilapban is az alperes saját költségén. Az Etikai és Fegyelmi Bizottság állásfoglalásából a jogsértő részt oly módon kérte törölni, hogy az ítélet rendelkező részét vezessék rá az állásfoglalás szövegét tartalmazó jegyzőkönyvi példányra, és ezt a jegyzőkönyvi példányt küldjék szét ugyanabban a körben, mint amilyen körben a jegyzőkönyv már kézbesítésre került.

A II. rendű felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az Etikai és Fegyelmi Bizottság állásfoglalásában írt azon megfogalmazással, miszerint az elnökség megnehezítette az egyenlő választási feltételek biztosítását. Előadta, hogy ő maga is az elnökség tagja volt, tehát rá is vonatkozik a sérelmezett közlés. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest arra, hogy honlapján jelentesse meg az ítéletnek a jogsértést megállapító rendelkezését, addig az ideig, ameddig a jogsértő kitélt tartalmazó állásfoglalás fenn volt a honlapon. Nem vagyoni kártérítésként 150.000 forintra tartott igényt, amely összeg után 2003. június 3. napjától járó késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

A II. rendű felperes is kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette emberi méltóságát az interneten a hivatkozott ítéletek közzétételével, amely tartalmazta II. rendű felperes nevét és lakcímét is. Ennek jogkövetkezményeként nyilvános elégtételadásra kérte kötelezni az alperest a honlapján illetőleg a ... című napilapban.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a név és a lakcím nem az emberi méltósághoz fűződő jogsértést jelenti, de ettől függetlenül az is kérdéses, hogy milyen módon lehet eleget tenni az elégtételadási kereseti kérelmeknek.

-6-

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. és II. rendű felperesnek személyhez fűződő jogaik megsértésének megállapítása, valamint jogkövetkezmények alkalmazása iránti kereseti kérelmeit elutasította, és kötelezte az I. és II. rendű felperest, hogy külön felhívásra fizessenek meg az államnak - együttesen - 15.000 forint le nem rótt illetéket.

Indokolásában megállapította, hogy a ...-án tartott Etikai és Fegyelmi Bizottsági Ülésen meghozott ... számú Állásfoglalás az elnökségről, annak munkájáról, a küldöttközgyűlést megelőző időszakban végzett tevékenységéről tesz említést, a testületről fogalmazott meg értékítéletet, a felperesekre nézve semmilyen kitélt nem tartalmazott.

Az állásfoglalásnak az a része, amely szerint a bizottság egyetértett abban, hogy a volt elnök - aki egyben jelölt - eredményhirdetés előtt történő bejelentés és kimentés nélküli távozása a küldöttközgyűlésről, közvetve kifejezésre jutatta a küldöttekkel kapcsolatos lebecsülését, illetve annak látszatát keltette, sértő magatartást tanúsított, valóban az I. rendű felperesről szól.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azt a tényállítást, miszerint az I. rendű felperes bejelentés és kimentés nélkül eltávozott, maga sem tagadta, sőt arra hivatkozott, hogy személyes okból kellett távoznia, amit a levezető elnöknek be is jelentett.

Az állásfoglalás ezen része tényállítással kezdődik, majd véleménynyilvánítással folytatódik. A véleményként megfogalmazottak olyan bírálatot jelentenek az I. rendű alperes magatartásával kapcsolatosan, amely az általa tanúsítottakkal összefüggésben aránytalannak, becsmérőnek vagy lealacsonyítónak nem mondható.

A véleményben az tükröződik, amire a meghallgatott tanúk vallomásából is következtetni lehet, hogy érthetetlennek tartották azt, hogy a ...ig velük együtt dolgozó elnök bejelentés és kimentés nélkül eltávozott az eredményhirdetés előtt.

Tekintettel arra, hogy az állásfoglalás a véleménynyilvánítás keretei között maradt, az I. rendű felperes keresetét nem találta alaposnak.

A II. rendű felperes keresetében a ... számú állásfoglalás első mondatát tartotta jóhírnév sértőnek.

Mivel az elnökség munkájával kapcsolatos megjegyzés nem a II. rendű felperesre vonatkozik, ezért keresete megalapozatlan.

A felperesek amiatt előterjesztett igénye körében, hogy az alperes közzétette honlapján a ...-i küldöttközgyűlést követően született döntéseket, polgári és büntetőeljárásokban hozott határozatokat, személyes adataikkal, az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperesek nem indokolták meg kellőképpen azt, hogy miért tartják emberi méltóságot sértőnek nevük és a polgári peres eljárásban lakcímük közzétételét. A felperesek igényét inkább a személyes adatok védelméről szóló rendelkezésben foglaltakkal összevetve tartotta értékelhetőnek.

Ebben a körben megállapította, hogy a felperesek személyes adatai közül valamennyi, általuk megjelölt ítélet a nevüket, a polgári peres eljárásban meghozott ítélet pedig a lakcímüket tartalmazza a Pp. 220. § (1) bekezdésének a) pontja szerint.

Az alperes tehát nem kezelt, tárolt, gyűjtött illetve nem minősített adatokat, hanem a peres eljárásban meghozott ítéletet tette közzé teljes terjedelmében a honlapján, amely elsődlegesen az alperesi társadalmi szervezet tagjainak tájékoztatására készült.

Fővárosi Ítélet

2.Pf.20.424/2006/34.

-7-

A felperesek egyikének emberi méltósághoz fűződő jogát sem sértette az, hogy a bírósági ítéleteket közzétették az alperesi kar tagjai részére.

Mivel a jogsértés tényét nem lehetett megállapítani, a felpereseket jogsérelem nem érte, nincs olyan hátrány, amelynek kiküszöbölésére sor kerülhetne.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést.

Az I. rendű felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset szerinti jogsértések megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes határozatait változatlanul állásfoglalásnak tekinti, amelyhez a hatályon kívül helyezés folytán nem fűződnek azok a jogkövetkezmények, amelyek a határozatot megilletik.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a felpereseket hívta fel arra, hogy a másodfokú bíróság határozatában írtakat tekintsék tájékoztatásnak, így a felpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy a közzétett negatív értéktételek nem valós tényeken alapulnak.

Előadta, hogy a perben azt kellett volna bizonyítani, hogy az I. rendű felperes közgyűlésről való távozása a küldöttek iránti lebecsülését kívánta kifejezni, érzékeltetni.

A meghallgatott tanúk ezt nem támasztották alá. A bírálat joga biztosított, de az helytelen értéktételeket tartalmaz, ez pedig objektíve alkalmas a becsület sérelmére, a valóságot hamis színben tünteti fel.

Az állásfoglalás elnökségre vonatkozó megállapítása körében kifejtette, hogy több mint ...ig töltötte be az elnöki tisztséget, így a közöltekből az elnök személyére lehetett következtetni. A negatív értéktételeket tartalmában ítélte jogsértőnek, mivel az valótlan tényállításokat fogalmaz meg.

A személyes adatait tartalmazó ítéletek közzététele tekintetében hivatkozott az adatvédelmi biztos állásfoglalására.

Álláspontja szerint a személyével összefüggésbe hozható adatokat tartalmazó bírósági határozatok hozzájárulása nélküli közzététele jogsértő.

A II. rendű felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, kereseti kérelmének megfelelően. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte azzal, hogy az eljárás lefolytatására másik bíróságot jelöljön ki.

A II. rendű felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási és anyagi szabályokat.

Hivatkozott arra, hogy ... szabályszerű meghatalmazással illetve jogtanácsosi igazolvánnyal nem rendelkezett, ezért nem járhatott volna el jogi képviselőként.

A Fővárosi Bíróság, mint kizárt bíróság vett részt az ügyben, ugyanis a felperesek keresetet indítottak a Fővárosi Bíróság ellen az Alkotmány 71/K. § alapján, a Pp.-ben előírt eljárási határidők megsértése miatt, amely ügy jelenleg is folyamatban van.

-8-

Előadta azt is, hogy a Fővárosi Bíróság anélkül járt el, hogy a 28. sorszámú jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése, valamint az eljárás szabálytalansága miatti kifogást elbírálta volna.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a 2005. október 7-i tárgyaláson megakadályozta, hogy a felperesek ...hoz további kérdéseket intézzenek, és nem idézte meg a 2006. február 10-i tárgyalásra, ... és ... tanúkkal való szembesítés érdekében. Erre figyelemmel a megállapított tényállás helytelen, az ítélet pedig megalapozatlan.

A II. rendű felperes szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem vette figyelembe az adatvédelmi biztos ... állásfoglalását, valamint a Fővárosi Ítéltábla ... számú részítéletét, és azt nem is indokolta.

Hivatkozott a bírói gyakorlatra, amely szerint egy csoportra vonatkozó, személyiségi jogot sértő kijelentésre tekintettel a csoport tagja is kérhet jogvédelmet, ha személye a csoport tagjaként egyértelműen beazonosítható. A II. rendű felperes pedig bizonyította, hogy az elnökség tagja volt.

A szabad véleménynyilvánításra nem hivatkozhat a jogsértő fél, ha az kellően alá nem támasztott tények, illetve valótlan tényállás alapján történik, különösen olyan esetben, amikor az adott szervnek formális eljárást kellett volna lefolytatnia a szabályzatai alapján.

Álláspontja szerint az ítéletek alperes honlapján való korlátlan hozzáférése és bárki által történő megismerhetősége alapján az alperes súlyos jogsértést követett el.

Az adatvédelmi biztos állásfoglalása alapján alátámasztott személyi adatok védelmére vonatkozó jogszabálysértés alapján megvalósuló emberi méltóság megsértését meg kellett volna állapítani és jogkövetkezményeit alkalmazni kellett volna.

A felperesek a továbbiakban bejelentették, hogy az alperes ...-én tisztújító közgyűlésén új elnököt választott, ezért a Pp. 50. § (1) bekezdése alapján kérték az alperesi képviselőt vizsgálatát. Álláspontjuk szerint ... sem a Pp. 67. § (1) bekezdésének i) pontja, sem a g) pontja alapján nem képviselheti az alperest.

Bejelentették, hogy az új elnök tagfelvétele tárgyában per van folyamatban a Heves Megyei Bíróság előtt.

Hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság 2005. október 7-én tartott tárgyalásról készült 28. sorszámú jegyzőkönyv nem felel meg a Pp. 117. és 118. §-ában foglaltaknak.

A felperesek kitértek arra is, hogy az elsőfokú bíróság a 2005. október 7-i tárgyalást 4 hónapon túli időre tűzte ki.

A felperesek a jogsértés megállapítása iránti kérelmük körében kifejtették azt is, hogy a perbeli állásfoglalás meghozatala és hatályban léte önmagában sértette személyiségi jogaikat. Azt is sértőnek találták, hogy az elmarasztaló határozatról a teljes tagság és kívülálló személyek is értesültek. A határozat - megsemmisítésére tekintettel - tartalmának vizsgálata nélkül is alkalmas a felperesek személyiségi jogainak megsértésére.

Mivel a Fővárosi Ítéltábla jogerősen megállapította, hogy az állásfoglalás határozat, így az elsőfokú bíróság nem alapíthatta volna arra döntését, hogy nem határozatról, hanem véleménynyilvánításról van szó.

Utaltak arra, hogy a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte, aki azonban ennek nem tett eleget.

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.424/2006/34.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványuk ellenére nem szerezte be a Fővárosi Bíróság ...számú iratait, amellyel azt kívánták igazolni, hogy nem vagyoni kár esetében a bekövetkezett hátrány mértékét nem kell külön bizonyítani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a főtktár az alapszabály 3. § (2) és (5) bekezdése alapján a törvényes képviselőnek tekintendő elnök helyettesítésében eljárhat. Álláspontja szerint, ha a képviseleti jog kérdésében a felperesek jogi álláspontja megalapozott, abban az esetben sem tekinthető olyan jelentős eljárásjogi szabálysértésnek, ami a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokoltá tenné. Bejelentette azt is, hogy a alperes neve új elnökének 2006. május 24-i megválasztásának bírósági nyilvántartásba vétele még nem történt meg. Megítélése szerint a Fővárosi Bíróság kizártságával és a 2005. október 7-i tárgyalási jegyzőkönyv hiányosságaival kapcsolatos kifogások nem tartoznak ennek az eljárásnak a körébe.

Az adatvédelmi biztos állásfoglalása tekintetében hivatkozott az Avtv. 24. és 25. §-ára. Az alperes szerint nem történt jogszabálysértés a bírósági határozatok honlapján történő közzétételével. Ezzel nem kezelte a felperesek személyes adatait, és a Pp. 220. § (1) bekezdésének b) pontja szerint tette közzé a bírósági határozatokat. Az Etikai Bizottság véleménynyilvánítására került sor a volt elnök távozásával kapcsolatban az állásfoglalásban, amely vélemény nem tekinthető aránytalanul túlzónak és nem alkalmas az emberi méltóság megsértésére. Az elnökségre vonatkozó tényállítások elnökségi tag általi vitathatóságával kapcsolatban is egyetértett az elsőfokú ítéleti megállapításokkal.

A felperesek fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, azonban arra alapított döntésével a Fővárosi Ítéletábla csak részben értett egyet, a következők miatt.

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, még az 59. § (1) bekezdése szerint mindenkit megillet a jóhírnévhez való jog.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, ezek a jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 76. §-a alapján a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki másról azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatának indokolása alapelveként rögzítette, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. Azt is rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság indokoltnak tartotta különbséget tenni a véleménynyilvánítás szabadság határainak megvonásánál az értékítélet és tényközlés tekintetében. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes, értéktelen, igaz vagy hamis, illetve érzelmen vagy észérven alapul, ugyanakkor a szintén alkotmányos védelem alatt álló emberi méltóság, becsület és jóhírnév az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet. A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. A szabad véleménynyilvánítás ezen túlmenően olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható.

A felperesek kereseti kérelmükben sérelmezték a ... állásfoglalás azon megállapítását, miszerint az elnökség megnehezítette az egyenlő választási feltételek elvének biztosítását. A felperesek arra hivatkoztak, hogy tekintettel arra, hogy mint az elnökség tagjait, a közlés személyüket is érintette.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A személyiségi jogi perekben is alkalmazandó a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása, amely szerint igényérvényesítéssel az léphet fel, akinek személyére a közlemény akár nevének megjelölésével, akár egyéb módon utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kifogásolt kijelentés nem konkrétan a felperesek személyére vonatkozik, így nem rendelkeznek igényérvényesítési jogosultsággal ebben a körben. Ugyanis amennyiben a sérelmezett közlemény valamely csoportra nézve úgy állít bizonyos tényeket, hogy annak tagjai felismerhetők, akkor a tagok a rájuk vonatkozó tényállítás miatt saját személyük sérelme folytán érvényesíthetnek igényt.

Ebből következően az elnökség tagjaként a felperesek személyes érintettsége megvalósult, személyük ilyen módon beazonosítható volt, igényérvényesítési

jogosultságuk fennállt, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen kereseti kérelmük nem volt alapos.

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.424/2006/34.

-11-

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható volt, hogy a küldöttgyűlés előkészítő bizottságának az elnökség nem küldte meg valamennyi tagozati jegyzőkönyvet.

... .. tanúvallomásában elmondta, hogy a ...és a ...előterjesztések nem jutottak el az Előkészítő Bizottsághoz, illetve ő maga nem kapott meghívót a ...-i elnökségi ülésre. Vallomása szerint az volt a cél az állásfoglalás megfogalmazásával, hogy a jövőben ilyen előkészítési hiányosság ne legyenek. Maga az előterjesztés nem személyekkel volt kapcsolatos, hanem az elnökség munkájának a megvitatása során született.

Ezen kívül a ... elnökségi határozat szerint a tagozatok ajánlásai nem automatikusan kerültek a küldöttgyűlés elé, hanem csupán annyi személyre tett javaslatot terjesztettek be, amennyi a betölthető tisztségek, bizottsági helyek száma. A bizottság ezekből a tényekből vont le azt a következtetést, hogy az elnökség megnehezítette az egyenlő választási feltételek elvének biztosítását.

A másodfokú bíróság ezért megállapította, hogy az állásfoglalásban megfogalmazott kijelentés olyan vélemény, következtetés, amely valós tényeken alapszik, ez igazolást nyert a perben, az ilyen módon kialakított vélemény, értékítélet nem haladja meg a szabad véleménynyilvánítás vonatkozásában az Alkotmánybíróság határozataiban megszabott korlátokat, ezért nem tekinthető jogsértőnek. Megállapítható volt, hogy az állásfoglalásnak sem a szóhasználata, sem a megfogalmazása nem volt megalázó, lealacsonyító, ami alapot adott volna a jogsértés megállapítására. Erre tekintettel a felperesek ezen kereseti kérelme nem volt alapos.

Az I. rendű felperes sérelmezte az állásfoglalás szövegéből azt a megfogalmazást is, miszerint a volt elnök az eredményhirdetés előtt történt bejelentés és kimentés nélküli távozása a küldöttgyűlésről, közvetve kifejezésre juttatta a küldöttekkel kapcsolatos lebecsülését illetőleg annak látszatát keltette, sértő magatartást tanúsított.

A peradatokból megállapítható volt, hogy az I. rendű felperes valóban eltávozott a küldöttgyűlésről, az alperesnek írt válaszlevelében elismerte, hogy váratlanul és személyes okok miatt távozott el a küldöttgyűlésről, állítása szerint azonban tájékoztatta a közgyűlés levezető elnökét.

A meghallgatott tanúk szerint szembetűnő volt az I. rendű felperes hirtelen távozása, mert addig az elnökségben vett részt a küldöttgyűlésen, és mint elnöktől elvárható lett volna, hogy kimentse a távozását, erre azonban nem került sor.

Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az állásfoglalás azon állítása, miszerint az I. rendű felperes bejelentés és kimentés nélkül távozott el a küldöttgyűlésről, megfelel a valóságnak, míg a továbbiakban megfogalmazottak, miszerint ez közvetve a küldöttekkel szembeni lebecsülését juttatta kifejezésre, illetve annak látszatát keltette és sértő magatartás volt, nem tartalmazott objektív tényközlést, egyértelműen a bizottság véleményét fogalmazta meg arra vonatkozóan, hogy az I. rendű felperes magatartása milyen érzést váltott ki.

-12-

Ez a véleménynyilvánítás azon a valós tényen alapult, hogy az elnöki tisztséget betöltő I. rendű felperes előzetes bejelentés nélkül eltávozott a küldöttgyűlésről. Mindezek alapján jogsértőnek ez a megfogalmazás sem volt tekinthető, ezért az I. rendű felperes ezen igénye sem volt megalapozott.

Alaptalanul hivatkoztak arra a felperesek, hogy az állásfoglalás megsemmisítése folytán tartalmának vizsgálata nélkül is megállapítható a jogsérelem, illetve tekintettel arra, hogy a részítélet megállapította azt, hogy az állásfoglalás határozatnak minősül, az elsőfokú bíróság nem állapíthatta volna meg, hogy véleménynyilvánításról van szó.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy személyiségi jogsértés miatti igényérvényesítés esetén éppen az adott nyilatkozat vagy közlemény tartalmának vizsgálatával lehet azt megállapítani, hogy az abban foglaltak okoztak-e jogsérelmet. Az a körülmény pedig, hogy a jogerős részítélet az állásfoglalást határozatnak minősítette, nem zárja ki, hogy az állásfoglalás véleménynyilvánítást tartalmaz.

A fentieknek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperes jóhírnév és becsület megsértése miatt előterjesztett kereseti kérelmét elutasította.

A felperesek személyes adatait tartalmazó ítéletek közzétételével kapcsolatos kereseti kérelme megítélésében a másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

Az Alkotmány 59. §-a alapján mindenkit megillet a személyes adatok védelméhez való jog.

Az információs önrendelkezési jog lényegi tartalma, hogy az egyénnek joga van megismerni a rá vonatkozó adatokat, és joga van ahhoz, hogy személyes adatait mások csak az ő hozzájárulásával ismerjék meg.

A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A felperesek kereseti kérelmükben emberi méltóságuk megsértésének megállapítását kérték arra hivatkozással, hogy az alperes a személyes adataikat tartalmazó bírósági ítéleteket hozzájárulásuk nélkül hozta nyilvánosságra.

Az emberi méltóság megsértése akkor valósul meg, ha a személyt nem önbecsülésének, az emberi érintkezési formák követelményeinek megfelelő

elbánásban részesítik, különösen, ha emberi mivoltában megalázzák, hátrányos helyzetbe hozzák. Ezen jogsérelem a felperesek által megjelölt tényállás alapján fel sem merülhetett, azonban a másodfokú bíróság a felperesek keresetének tartalmából kiindulva azt vizsgálta, hogy személyes adataik védelméhez fűződő személyiségi joguk sérelmet szenvedett-e.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 2. § 1. pontja értelmében személyes adat bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható. A személy különösen akkor tekinthető azonosíthatónak, ha őt - közvetlenül vagy közvetve - név, azonosító jel, illetőleg egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző tényező alapján azonosítani lehet.

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.424/2006/34.

-13-

A 8. pont szerint adatkezelőnek tekintendő az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja.

A 9. pont az adatkezelés fogalmát akként határozza meg, hogy az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így például gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása.

A személy beazonosítására alkalmas adatnak, személyes adatnak minősül mind a név, mind a lakcím, az alperes a felperesek ezen személyes adatait tartalmazó ítéleteket a felperesek hozzájárulása nélkül tette közzé a honlapján, ahol bárki számára hozzáférhetőek, megismerhetőek ezek az adatok.

Mindezek alapján a bírósági döntések alperesi honlapon a felperesek személyes adatainak feltüntetésével való közzététele, nyilvánosságra hozatala adatkezelésnek minősül, amelyhez az Avtv. 3. § (1) bekezdése szerint az érintett hozzájárulása szükséges, mivel azt törvényi felhatalmazás nem teszi lehetővé.

Nem vitásan a felperesek nem járultak hozzá a közzétételhez, így ezen személyes adatok honlapján történő közzétételével nyilvánosságra hozatalával az alperes megsértette a felperesek személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a jogsértést megállapította a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján.

Utal arra a másodfokú bíróság, hogy az adatvédelmi biztos is jogsértőnek minősítette a felperesek személyes adatainak nyilvánosságra hozatalát. Ez az állásfoglalás ugyan a bíróságot nem köti döntése meghozatalánál, azonban jelen esetben a bíróság az adatvédelmi biztossal egyező álláspontra helyezkedett.

Tekintettel arra, hogy az ítéletek hosszabb ideig olvashatók, hozzáférhetőek voltak a honlapon, az objektív jogkövetkezményként alkalmazandó eltiltás is indokolt volt a Ptk. 84. § (1) bekezdésének b) pontja alapján. Ezen túlmenően a Ptk. 84. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti elégtételadásra is kötelezte az alperest a másodfokú bíróság az alperes honlapján az ítélet rendelkező részének közzétételével. Az elégtételadás közzétételét mérlegeléssel 18 hónap időtartamra találta szükségesnek, a másodfokú bíróság megítélése szerint ilyen időtartamban való nyilvánosságra hozatal megfelelő elégtételt nyújt a felperesek számára.

A másodfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdésének d) pontja szerint határozott a közzétett ítéletek jogsértő mivoltától való megfosztásáról akként, hogy azokból törölni kell a felperesek személyes adatait.

A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a felperesek azon igényét, hogy az elégtételadásra a ... című napilapban is kötelezze a bíróság az alperest, ugyanis az elégtételadásnak abban a körben kell nyilvánosságot biztosítani, amely körben a

-14-

jogsértésre sor került. Az ítéletben meghatározott elégtételadással ez megvalósul. Mivel napilapban nem jelentek meg az ítéletek, nem került sor a személyes adatok sajtóban való közzétételére, ezért a másodfokú bíróság indokolatlannak és szükségtelennek tartotta a jogsértés tényét megállapító ítéleti rendelkezés napilapban való megjelentetését.

A másodfokú bíróság rögzíti azt is, hogy a fellebbezési eljárásban a felperesek nyilatkozatot tettek, hogy hozzájárulnak az elégtételt adó nyilatkozat közzétételéhez a honlapon.

A felperes által jelzett eljárási szabálysértések vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

A felperesek kifogásolták azt, hogy ... nem rendelkezett az elsőfokú eljárásban képviseleti jogosultsággal. Ebben a körben a másodfokú bíróság megállapította, hogy a alperes neve alapszabályának 3. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy meghatározott témakörben az elnök a képviselet ellátásával megbízhatja bármelyik alelnököt vagy főtitkárt. Az elsőfokú eljárásban 36/A/2. sorszám alatt becsatolásra került a ...-én kelt megbízási szerződés, amelyet ... elnök írt alá. E szerint megbízta a alperes neve képviseletével ...et. Ez a megbízás egyébként visszavonásig érvényes. ... ebben az időben a főtitkári tisztséget töltötte be a ...nál. Az elsőfokú eljárás során, illetve a fellebbezési eljárásban sem került a megbízás

visszavonásra. Mindemellett a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a jogtanácsos a jogi tevékenységet egyesületnél munkaviszonyban vagy tagsági viszonyban fejti ki. A (2) bekezdés alapján, ha a jogtanácsos megbízás alapján jár el, a megbízást írásba kell foglalni.

A Pp. 67. § (1) bekezdésének j) pontja szerint a perben meghatalmazottként eljárhat, akit erre külön jogszabály feljogosít. ... ezen jogszabályi rendelkezések alapján, mint jogtanácsos is jogosult volt az alperes perbeli képviselőre. A tvr. 3. §-a szerint jogtanácsos az lehet, akit a megyei bíróság által vezetett jogtanácsosi névjegyzékbe bejegyezték. ... az elsőfokú eljárás során felmutatta jogtanácsosi igazolványát, amely szerint az általa képviselt szerv a alperes neve, amellyel tagsági viszonyban áll.

Mindezekre figyelemmel ... jogosult volt az alperes képviselőnek ellátására.

A felperesek vitatták a fellebbezési eljárásban eljáró jogi képviselő képviselői jogosultságát is. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 67. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda szabályszerű meghatalmazással rendelkezett az ügyben. A alperes neve elnöke, ... -én hatalmazta meg dr. Petrik Ferencet a fellebbezési eljárásban való képviselővel.

Fővárosi Ítélet
2.Pf.20.424/2006/34.

-15-

A Ptk. 29. § (4) bekezdése alapján, ha jogszabály a jogi személy létrejöttét nyilvántartásba vételhez köti, a bejegyzett körülmények megváltoztatása harmadik személyek irányában csak akkor hatályos, ha a változást a nyilvántartásba bevezették. A Pp. 50. § (1) bekezdése értelmében a törvényes képviselő ezen minőségét, ha eziránt kétség merül fel, a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja. Az alperes a fellebbezési eljárásban úgy nyilatkozott, hogy az új elnök nyilvántartásba vételére még nem került sor, ezt a felperesek sem tették vitássá, az elnök általi meghatalmazás kiállításakor ... képviselte elnökként a alperes nevet, így a meghatalmazás aláírására jogosult személy volt. A fellebbezési eljárásban ezen kívül becsatolásra került egy meghatalmazás ...tól, mint alelnöktől, amelyben szintén az eljáró ügyvédnek adott meghatalmazást a perbeli képviselő ellátására. A másodfokú bíróság itt utal arra, hogy az elsőfokú eljárásban becsatolt megbízási szerződés alapján ... jogosult volt a képviselőre, a megbízásának a visszavonására nem került sor.

Mindezek alapján a fellebbezési eljárásban az alperes képviselője szabályszerű volt, tehát a felperesek ezen kifogása minden alapot nélkülözött.

A felperesek arra is hivatkoztak fellebbezésükben, hogy a Fővárosi Bíróság ellen keresetet nyújtottak be az elsőfokú eljárás folyamatban léte alatt, azonban ennek ellenére a Fővárosi Bíróság elnöke nem intézkedett más bíróság kijelölése iránt, így kizárt bíróság hozott ítéletet az elsőfokú eljárásban. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a perben a Pp. 3. § (1) bekezdésében meghatározott kizárási okok egyike sem állt fenn, elfogultsági kifogást sem a felek, sem az eljáró bíró nem jelentett be, így alaptalanul hivatkoztak arra a felperesek, hogy kizárt bíróság járt el és hozott döntést az elsőfokú eljárás során.

Azt is sérelmezték a felperesek, hogy az elsőfokú bíróság anélkül hozott ítéletet az ügyben, hogy nem bírálta el a 28. sorszámú jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése és eljárás szabálytalansága miatti kifogásukat. Ezzel kapcsolatban megállapítható volt, hogy egyrészt ezen kérelmek elbírálása nem akadályozta az érdemi döntés meghozatalának, másrészt pedig időközben sor került a kérelem elbírálására, amelyben az elsőfokú bíróság kitért valamennyi, a felperesek által kifogásolt körülményre.

A felperesek arra is hivatkoztak, hogy a 2005. október 7-i tárgyaláson az elsőfokú bíróság megakadályozta, hogy ...hoz további kérdéseket intézzenek, illetve nem idézte meg ismételten a tanút ... és ...cel való szembesítésre. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 173. § (3) bekezdése szerint a tanút az elnök hallgatja ki, kérdéseket a felek indítványozhatnak, az elnök pedig a feleknek kérelmükre megengedheti, hogy a tanúhoz közvetlenül is intézhessenek kérdéseket. A fél részéről indítványozott, vagy a tanúhoz közvetlenül intézett kérdés megengedhetősége felől az elnök határoz. Mindez tehát azt jelenti, hogy az eljáró bíróságnak olyan kötelezettsége nincsen, hogy a fél által indítványozott, illetve a tanúhoz közvetlenül intézett kérdés feltevését mindenképpen meg kell engednie. Az eljáró bíró mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy

-16-

lehetőséget biztosít-e a kérdésfeltevésre, vagy megtiltja annak feltevését. A Pp. 173. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a tanú vallomása más tanúnak, vagy a személyesen meghallgatott félnek előadásával ellentétben áll, az ellentét tisztázását szükség esetében szembesítéssel kell megkísérelni. Ez a rendelkezés sem ír elő kötelezettséget a bíróság számára a szembesítés lefolytatására, az eljáró bíróra bízva annak eldöntését, hogy ellentétes vallomások esetén szükség van-e a szembesítésre. Jelen esetben azonban az is megállapítható volt, hogy a tanúvallomások egymásnak nem voltak ellentmondóak, tehát helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szembesítés miatt nem idézte meg ismételten ...t.

A felperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a részítéletben előírt tájékoztatási kötelezettségének. Alaptalanul hivatkoztak erre a felperesek, ugyanis a Fővárosi Ítéltábla számú részítélete részletesen tartalmazta azt, hogy

a tájékoztatási kötelezettségnek mire kell kiterjednie, az elsőfokú bíróság pedig a megismételt eljárásban az első tárgyalásra szóló idézést azzal kézbesítette a peres felek részére, hogy az abban foglalt iránymutatást tekintsék az elsőfokú bíróság tájékoztatásának.

A felperesek azt is sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, miért mellőzte az adatvédelmi biztos állásfoglalását, illetve a Fővárosi Ítéltábla részítéletének indokolásában foglaltakat. Álláspontjuk szerint azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem jelölte meg a másodfokú határozatot, ezzel nem tett eleget indokolási kötelezettségének. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság 36. sorszámú ítéletének 3. oldalán rögzítette a jogerős részítéletben foglaltakat, annak indokolását is részletesen ismertette. Erre tekintettel alaptalanul hivatkoztak a felperesek arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, hiszen a határozat számának hiánya nem eredményezi ezen kötelezettség elmulasztását. Az elsőfokú bíróság a felperesek személyes adatainak közzétételével kapcsolatos kereseti kérelem körében részletesen kifejtette jogi álláspontját, önmagában az a körülmény, hogy az adatvédelmi biztos állásfoglalására nem tett utalást, nem jelent lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította azt, hogy a jogerős részítélet az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a felperesek személyhez fűződő jogi igénye tekintetében amiatt, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget a felek bizonyítási kötelezettsége vonatkozásában. Ez azt is jelenti, hogy érdemben a Fővárosi Ítéltábla részítéletének hatályon kívül helyező rendelkezése nem tartalmazhatott érdemi megállapításokat a személyiségi jogsértés körében, csupán a vizsgálandó szempontokat írhatta elő. Az elsőfokú bíróság a felperesek ezen igényének megismételt eljárás során történő elbírálásakor az érvényesített igényre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján vette figyelembe a bizonyítási eljárás anyagát. Ezért a felperesek ezen kifogása sem bírt alappal.

Végül azt is kifogásolták a felperesek, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének az illetékre vonatkozó rendelkezés körében.

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.424/2006/34.

A Pp. 221. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.

Az elsőfokú ítélet ennek megfelelően tartalmazta, hogy az illetékkülönbözet megfizetésére kötelezte a felpereseket, így abból megállapítható volt, hogy mire

alapította döntését az elsőfokú bíróság, tehát ez sem volt akadálya az elsőfokú ítélet felülbírálatának.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és 14. §-ára.

Budapest, 2007. február 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő